

ת"ד 3707/07 - מדינת ישראל נגד עידן ברינג

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 20-3707 מדינת ישראל נ' ברינג

בפני כבוד השופט שירן שפר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עידן ברינג

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד עדיה גור

ב"כ הנאשם: עו"ד גרבאו

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

רצוי

ניתן להרשות בעבירה של אי ציות לאור אודם בرمזור, גם בהעדר עד ניטרלי שראה את הרمزור בכיוון נסיעת הנאשם או בכיוון נסיעת הנהנים המעורבים.

ניתן להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים בדרכים שונות ואין חובה על המאשימה להציג אישור בדבר העדר תקלות.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו את העבירות הבאות:

עמוד 1

גהיגת כשברמזור אוור אדורם והתנוגות הגורמת נזק, עבירות לפי תקנה 22(א) ו-21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961; ונהייה בנסיבות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961 יחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 11.03.2020 נ Heg הנואשם ברכב תוצרת פיאט בכביש 471, מזרחה למערב, והתקרב לצומת עם כביש 6, צומת נחשונים. הצומת מרומר ומערכת הרמזורים פעלת כסדרה, כאשר בכיוון נסיעתו של הנואשם לנוסעים ישר דלק אוור אדורם.

אותה שעה, בעליה מכביש 6, מצפון לדרום, מימין לשמאלי צוון נסיעת הנואשם, נסעו שני רכבים בנטייה הימני ובנטיב השמאלי (פולקסווגן ומרצדס בהתאם), התקרכבו לצומת והחלו לחצותו בנסיעה שמאלה כאשר בכיוון נסיעתם דלק ברמזור האור הירוק.

הנאשם נ Heg בנסיבות ראש בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדורם ומוביל לשימול לב בדרך, לא אפשר לנ Heg רכב הפולקסווגן להשלים את חציית הצומת בביטחון וכלי הרכב התנגשו. כתוואה מכך נהדך רכב הפולקסווגן ימינה והתנגש ברכב המרצדס.

בתגובה זו ניזוקו 3 רכבים ונהבלו בגופם 3 נהגים.

3. בתשובתו לאישום, הודה הנואשם בנסיבותו במקום ובזמן ובקייםה של מערכת רמזורים אך כפר מוחסր ידיעה בפעולות הרמזורים כסדרה. הנואשם כפר באור האדורם ברמזור בכיוון נסיעתו, ובכיניות המעורבים לצומת בחסות האור הירוק וכן כפר באחריותו לתאונת. הנואשם הודה בתוצאותיה.

4. בתייק נשמעו הראיות.

מטעם המאשימה, העידו 3 עדים:

עת/1 - **הבחן גרי פולדשטיין**, באמצעותו הוגשوا מסמכים שונים לרבות תוכנית רמזורים ומסקנות (ת/1), הודיעת נאשם (ת/3) וסיקום תיק חקירה (ת/7); עת/2 - **מר מוהנד סולטאן**, נהג רכב הפולקסווגן;; עת/3 - **מר חיים לביא**, נהג רכב המרצדס.

מטעם ההגנה, העיד הנואשם.

סיכום הצדדים

5. **המאשימה בסיכוןיה** ביקשה להרשיע את הנואשם וטענה כי הנואשם לא חלק על תקינות מערכת הרמזורים ולכן המחלוקת היחידה היא בשאלת האם חזה את קוו הצומת בניגוד למופיע אור האדורם. באשר לשאלת זו - ביקשה לדוחות טענת הנואשם כי נכנס לצומת החסות האור הירוק לאור עדות 2 הנהגים המעורבים אשר העידו

עמוד 2

כִּי הָגַעְתָּ לְצָמֹת, עַצְרָו נָכוֹן הָאוּר הָאָדוֹם וְהַמְתִינוּ מִסְפַּר שְׁנִוּת וּרְקָךְ לְאַחֲר שְׂהַתְּחִלָּף הָאוּר בְּרֶמֶזֶר בְּכִיּוֹנָם לְיוֹרָק נְכַנֵּסָו לְצָמֹת וּכְنַכְנָסָו לְאוּר עֲדֹתָו הַבּוֹחֵן לְפִיה אַיִן יָרוֹק מְשׁוֹתָף לְנָאָשָׁם וְלְשָׁנִי הַנְּהָגִים הַמְעוֹרְבִּים.

6. **הַגָּנָה בְּסִכְׁוֹמִיה** בַּיקְשָׁה לְזָכָות אֶת הָנָאָשָׁם מִשְׁנִי נִימְקוּמִים: הַמְאַשְׁיָה לֹא הַוכִּיחַת אֶת תְּקִינּוֹת מִעֲרָכָת הַרְמֹזְרִים בְּעֵת הַתְּאָוֹנה וּלְאוּר הַעֲדָרָה שֶׁל עֲדֹת נִיטְרָלִית בְּאַשְׁר לְמוֹפָע הָאוּר בְּרֶמֶזֶר בְּמִן הַכִּיּוֹנוֹם. לְטֻבָּנָת הַגָּנָה, עֲדֹיוֹת שָׁנִי הַנְּהָגִים הַמְעוֹרְבִּים אִינְן אָבוֹיְקְטִיבִּות וְלֹכֶן אֵין לְתַת לְהָנָן כָּל מַשְׁקָּל. עַד טָעָנָה, כִּי אֵין צִירָפָו שֶׁל מִסְמָר הַמְעִיד כִּי לֹא נְרַשְּׁמָה תְּקָלָה בְּמִעָרָכָת הַרְמֹזְרִים בְּעֵת הַתְּאָוֹנה - עַל יְדֵי הַמְאַשְׁיָה - עַולָּה כְּדִי מַחְדֵל חַקִּירָתִי בְּגַנְוִו לֹא נִתְן לְשָׁלֹל הַאֲפָשָׁרוֹת שֶׁהָיָה יָרוֹק מְשׁוֹתָף לְנָאָשָׁם וְלְשָׁנִי הַנְּהָגִים הַמְעוֹרְבִּים.

דין והכרעה

7. **לְאַחֲר שְׁבָחָנָתִי אֶת גְּרוּסָאֹת הַצְּדִידִים, עִינְנִי בְּרָאִוָּת שְׁהַגָּשָׁו מַטְעָמָם וְשְׁמָעָטִי אֶת הַעֲדֹיוֹת, הַשְּׁתְּכָנָעָתִי מַעֲבָר לְכָל סְפָק כִּי הָנָאָשָׁם עַבְרָא אֶת הַעֲבִירָות הַמִּוּחָסּוֹת לוֹ בְּכֶתֶב הַאַיִשּׁוּם.**

8. **כַּפִּי שִׁיפּוֹרֶט לְהָלָן - אַנְּיִ דָּוחָה טָעָנָת הַגָּנָה לְפִיהָן לֹא נִתְן לְהַרְשֵׁיעַ הָנָאָשָׁם בְּעַבְירָות הַמִּוּחָסּוֹת לוֹ בְּהַעֲדר עֲדֹת נִיטְרָלִית לְגַבֵּי מַיְן הַמוֹפָעִים בְּרֶמֶזֶר אוֹ כִּי הַנְּטָל עַל הַמְאַשְׁיָה לְהַכִּיחַ כִּי לֹא הִתְהַגֵּד תְּקָלָה בְּמִעָרָכָת הַרְמֹזְרִים - שִׁיכָּל וְגַרְמָה לְמוֹפָע שֶׁל אוּר יָרוֹק "צָולָב" בְּכִיּוֹן נְסִיעָת הָנָאָשָׁם וּבְכִיּוֹן נְסִיעָת שָׁנִי הַנְּהָגִים הַמְעוֹרְבִּים.**

עֲדֹת נִיטְרָלִית אַיִנָה הַכְּרִחִית

9. **אַנְּיִ דָּוחָה טָעָנָת הַגָּנָה לְפִיהָן לֹא נִתְן לְהַרְשֵׁיעַ הָנָאָשָׁם בְּעַבְירָות הַמִּוּחָסּוֹת לוֹ בְּהַעֲדר עֲדֹת נִיטְרָלִית.**

10. **לְעַדְיוֹת 2 הַנְּהָגִים הַמְעוֹרְבִּים**, שְׁנִיהם הָגַעְוּ לְצָמֹת וְעַצְרָו בְּשָׁנִי הַנְּתִיבִים, זֶה לְצֶדֶת, נָכוֹן הָאוּר הָאָדוֹם שְׁדָלָק בְּרֶמֶזֶר בְּכִיּוֹן נְסִיעָתָם. לְאַחֲר שְׂהַתְּחִלָּף הָאוּר בְּרֶמֶזֶר לְיוֹרָק, הַחֲלוּ בְּנְסִיעָה וְנְכַנֵּסָו לְצָמֹת וְאַז אָרְעָה הַתְּאָוֹנה.

[בְּכֶתֶב הַאַיִשּׁוּם נִפְלָה טָעוֹת סּוֹפֶר - צִוְּיָן כִּי רַכֵּב הַפּוֹלְקְסּוֹוֹג הָיָה בְּנִתְיָב הַיְמָנִי וְרַכֵּב הַמְרָצֶדֶס בְּנִתְיָב הַשְּׁמָאָלִי אָוְלָם כַּפִּי שִׁיפּוֹרֶט לְהָלָן - עַולָּה מַן הַעֲדֹיוֹת כִּי סִדְרָ עַמִּידָתָם הָיָה הַפּוֹרָק. הַגָּנָה בְּעַצְמָה לֹא חֲלַקָּה עַל כָּךְ - לֹא בְּמַהְלָן הַחֲקִירָתָה הַגְּדִילָתָה שֶׁל הַעֲדִים וְלֹא בְּסִכְׁוֹמִיהָ].

11. **מַעֲדֹת עַת/2, מֶרֶן מוֹהָנד סּוֹלְטָאָן, נַהֲגָה רַכֵּב הַפּוֹלְקְסּוֹוֹג** (עַמּוֹד 16 וְאַיִלָּךְ לְפָרָוט' מַיּוֹם 22/01/24) - עַולָּה כִּי הָגַע לְצָמֹת הַמְרָזֶר וְעַצְר בְּנִתְיָב הַשְּׁמָאָלִי נָכוֹן הָאוּר הָאָדוֹם שְׁדָלָק בְּרֶמֶזֶר וְנְכַנֵּס לְצָמֹת לְאַחֲר שְׂהַתְּחִלָּף בְּרֶמֶזֶר הַתְּחִלָּף לְיוֹרָק, כְּמַעַט סִים אֶת חִיצִית הַצָּמֹת וְאַז נִפְגַּע רַכְבָּו מַאֲחֹר מַרְכָּב הָנָאָשָׁם שֶׁהָגַע מַשְׁמָאָלוֹ. כְּתוּצָאָה מִכְּרָבָו נַהֲגָה יְמִינָה וּפְגַע בְּרַכְבָּב נִסְפָּךְ שְׁנָכָנָס לְצָמֹת יְחִיד אַיִתָו מִימִינָו, בָּאוּתוֹ כִּיּוֹן נְסִיעָה.

מצאת את עדותם אמינה ומדויקת. ניכר כי האירוע נחקר بصورة בהירה בזיכרון.

בחקירה הנגידית, לא זכר אם בעת שני לכיוון הצומת וראה מרחק את הרמזור - הרמזור כבר היה אדם או שעדיין דלק או יroke אשר התחלף לאדם - ולטענת ההגנה בסיכוןיה, בכך יש כדי להשליך על אמינותם, שכן "יתכן ופרטים מסוימים מהותיים אינם זכורים לו. אין סבורה כי ישנה חשיבות לשאלת זכרנו של העד לגבי צבע האור ברמזור בכיוונו בהיותו במרחיק ניכר מן הצומת. העד העיד באופן נחרץ ובהיר באשר לעצירתו לפני כניסה לצומת בשל האור האור ברמזור בכיוונו וכניסתו לצומת רק לאחר שהתחלף לירוק:

"ש. בעדותך אתה אומר שרצית לפנות שמאלה, הגעת לצומת והיה אור אדם - באיזה מרחק הייתה כשראית

שיש אור אדם קודם שהגעת לצומת?

ת. הגעת לצומת לאט-לאט ועצרת. הרכב שלי היה בן שבוע, חדש, והייתי שומר עליו,
עצרתי ברמזור אדם, ראיתי מרחוק שהרמזור אדם והתחלתי לאט עד
שהגעתי לצומת ועצרתי.

ש. לא רأית אור אחר ברמזור, רأית רק אדם או שראית יroke שמתחלף?

ת. אני לא יכול לזכור לפני שנთים.

ש. אם אגיד לך שאריך שהגעת לרמזור רק אז זה התחלף לאדם?

ת. לא. עצרתי כאשר היה רמזור אדם. חיכיתי כמה שניות וכשהתחלף לירוק התחלתי
לנסוע לאט-לאט" (עמוד 17 לפרטט, שורות 1-10).

12. **עדות עת/3, מר חיים לוי, נהג הרכב המרצדס** (עמוד 20 לפרטט מיום 18/05/22 ואילך) - עולה כי הגיע לצומת המרמזור ועמד בנתיב הימני נוכח האור האור ברמזור, נכנס לצומת לאחר שהאור ברמזור התחלף לירוק, כמעט את חזית הצומת אז נפגע הרכב אחר שנסע משמאלו, באותו כיוון נסעה.

מצאת את עדותו רהota ומשכנעת. מצאת כי היא עולה בקנה אחד עם עדות עת/2 מהנד סולטאן.

13. בעת חקירתם הנגידית של 2 העדים - **ההגנה לא חקרה על גרטסתם לפיה נכנסו לצומת בחסות האור**
הירוק.

העדים לא נשאלו על גרטסתם זו ولو שאלה אחת. מכאן, נגזרת ההנחה - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין ההגנה חולקת על דברי העדים באותו נושא (י. קדמי, על הראיות, חלק רביעי, עמ' 1949).

14. אני דוחה טענת ההגנה לפיה אין ליתן כל משקל לעדותם של שני הנהיגים המעורבים בתאונה בשל העובדה שובייקטיבית. מطبع הדברים, כל נהג **המעורב בתאונה** הינו עד בעל עניין (להבדיל מעדר ניטרלי).

אין פירוש הדבר כי, באופן קטיגורי, לא ניתן לקבוע כל מקום לופיע לפי עדות העד המעורב ואין ליתן לה כל משקל. וכי עולה על הדעת, למשל, כי קרובן עבירת תקיפה לא יוכל להעיד נגד תוקפו לכואורה אך בשל היותו עד מערב ומطبع הדברים הינו עד בעל עניין?

קיבלת טענת ההגנה - מרווחת מכל תוכן את הוראות סעיף 53 לפקודת הראיות - הקובע כי " משקלה של עדות" הינה עניין של בית המשפט להחליט בו. מתפקידו של המשפט לקבוע ממצאים על סמך העדויות שבפניו וזהו גם יתרונה של הרכאה הדינית על פני ערכאת הערעור. אחותא לתפקידו אם אמנע מקביעת ממצאי מהימנות וערוך של עדויות, במקום בו יש בידי לקבוע ממצאים אלו.

15. כאמור, התרשמתי לחיבור מעדיות 2 הנוגעים המעורבים בהירות, עקבות וMSCNOUT ומשתלבות האחת עם השניה.

16. אשר לעדות הנואשם - לא התרשמתי כי עדותם בפניו הייתה ודאית ונחרצת.

על פי עדות הנואשם בבית המשפט, הוא הגיע מכבייש 6, עליה ממוליך נחונים, ובצומת המרומרוז הראשון פנה שמאלה, כאשר 50 עד 100 מטר לאחריו יש צומת מרומרוז נוסף. הנואשם ראה באופק אור אדום, נסע במהירות של 50 קמ"ש בערך, וכאשר ראה כי הרמזור מתחלף לירוק, התחיל לפתח מהירות, הגיע למקום הצומת, אז הבחן ברכב מסחרי ש"יצא מהצומת" מימינו. לעדותו "אני זוכר בזדאות כי באותו בוקר ראיתי את האור הירוק ברמזור" (עמוד 26 לפרטן מיום 22/05/18 שורה 6).

בהתועתו במשפטה ת/3 לא היה כה נחרץ באשר לצבע האור ברמזור בכוונו (שורות 40-43) ולא שלל מכל וכל האפשרות שאולי התבבלבל -

"ש. כשהנכנסת לצומת איזה אור דלק ברמזור בכיוון נסיעתך?

ת. אני זוכר שהיה אור ירוק.

ש. יכול להיות שהتبבלבלת ונכנסת באור ירוק?

ת. זה נדר שיכول להיות שהتبבלבלתי אני כבר נהוג 20 שנה.

ש. מכיוון כי ש 6 לדром הגיעו 2 רכבים אין אתה מסביר ששניהם טוענים שנכנסו לצומת ואז פגעת בהם? ת. אין לי שמצ של מושג, אני פגעת ברכב אחד. לפי מה שאני זוכר היה אור ירוק. אני זוכר שכשליתי מכבייש 6 אני עמדתי ברמזור אדום, ולאחר שהתחלף לי לירוק אני פניתי שמאלה ואז ראיתי שיש רמזור אדום, האטתי ולאחר שהתחלף לירוק המשכתי לנסוע."

בחקירה הנגדית בבית המשפט, הסביר כי במשפטה לא היה כה נחרץ באשר לצבע הירוק ברמזור בכוונו כי החוקר "קצת הלחץ אותו והتبבלבלתי" (עמוד 27 לפרטן, שורה 27), "הוא נכנס לי לראש כי התבבלבלתי" (עמוד 29 לפרטן, שורה 12). להתרשמותי, דווקא גרטתו במשפטה שאינה כה נחרצת היא הגישה שיש לאמצה.

17. עדותו של הנואשם בבית המשפט לא תامة את עדותו במשפטה וממצאי כי גרטתו אינה עקבית ואני עמוד 5

MSCNUT:

בעוד בהודעתו במשטרה (ת/3) טען כי עצר לפני הצומת הראשון (שורה 39), בית המשפט לא חזר על טענתו זו (עמוד 25 שורות 20-21).

בעוד בהודעתו במשטרה (ת/3) טען שהאט נסיעתו בין 2 הצמתים ("אני זכר שראיתי אותו אדום והתחלתי להאט") (שורה 8 להודעה)). בית המשפט טען כי האץ נסיעתו ("התחלתי לפתח מהירות" (עמוד 25 לפירוט, שורה 23)). עוד ניכר ניסיונו של הנאשם לגמד מאחריותו (בבית המשפט טען כי נסע במהירות 50 קמ"ש לעיר, בהודעתו במשטרה טען - 50-60 קמ"ש).

עוד שוכנעתי כי נהיית הנאשם רשלנית שכן לא היה מרכז בניגותו ולא הבחן כלל ברכב השני המעורב בתאונת - רכב המרצדס בו ניגר מר חיים לוי (עת/3). אך גם לא הבחן במועד ברכבו של מר מוהנד סולטאן (עת/2) אלא רק לאחר שני הנהגים המעורבים בתאונת נכנסו לצומת, למראות שדה הראייה הפתוח. 2 הנהגים המעורבים העידו כי היו לקראת סיום חציית הצומת עת נפגעו רכיבו של מוהנד מאחור ונחדף ופגע ברכבו של חיים מאחור.

18. לsicום חלק זה - מצאתי כי עדויות 2 הנהגים המעורבים, לפיהן נכנסו לצומת בחסות האור הירוק שدلך ברמזוור בכיוון נסיעתם היו מהימנות ו邏輯. גם ההגנה לא חקרה כלל על גרסתם זו.

עדות הנאשם לא הייתה עקבית ולאMSCNUT.

אני דוחה טענת ההגנה לפיה אין ליתן כל משקל לעדויות הנהגים אף בשל העובדהם מעורבים בתאונת.

הנטל על המאשימה להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים ובנטל זה עמדת

19. המאשימה בסיכוןיה טענה כי שאלת תקינות הרמזורים אינה בחלוקת אף שההגנה כאמור כפירה מפורשתות בתקינות מערכת הרמזרים וחזרה על טענתה זו גם בסיכוןיה.

לכן, אבחן להלן האם הוכחה תקינות מערכת הרמזרים במקרה שבפני.

20. בפסקה נקבע לא אחת כי על המאשימה הנטל להוכיח תקינות מערכת הרמזרים.

ר' מדברי כב' הש' ס' ג'ובראן ברע"פ 4550/06 על יונס נ' מדינת ישראל (17.10.06) להלן "רע"פ יונס":

"**אין חולקין, כי על המשיבה רובץ הנטל להוכיח את תקינותה של מערכת הרמזרים בהיותה מכשיר אלקטרוני, וזאת כפי שעולה מפרשת בראונשטיין.**"

21. מצאתי כי תקינות מערכת הרמזרים הוכחה באמצעות העדויות שבפני, והכל כפי שיפורט להלן.

22. כאמור, 2 הנוהגים המעורבים העידו כי הגיעו לצומת עצרו וכוכב אור אדום בرمזור בכיוון ונכנסו לצומת לאחר שהאור התחלף לירוק.

עת/3, מר חיים לוי, העיד בעדותו הראשית בבית המשפט, כי הרמזוריים היו תקינים (עמוד 21 לפרט' שורות 2-1).

23. הנאשם בהודעתו במשטרה ובחקירתו הנגדית בבית המשפט אישר תקינות הרمزור בכיוון בסיעתו:

"ש. הרמזוריים היו פעילים ותקינים בזמן התאונה?

ת. הرمزוריים היו פעילים" (שורות 31-32 להודעתו במשטרה (ת/3)).

"ש. הרמזוריים עבדו רגיל ותקין?

ת. כן" (עמוד 26 לפרט' שורות 17-16).

... התכוונתי לרמזוריים בכיוון שלי" (בחקירתו החזרת בעמוד 29 לפרט').

24. הבוחן (עת/1) ציין, כי לא הועלהה בפניו כל טענה באשר לאי תקינות הרמזוריים - ولو הטענה הייתה נטענת, היה מבצע בדיקה:

"ש. האם זה נכון לומר שדווח בוחן לעניות דעתך מיותר כי לא בדק את השיטה, לא בדק את הרכבים?

ת. לגבי תקינות הרמזוריים היא נבדקה ולא נמצא ירוק משותף לכל הרכב. לגבי תקינות הרמזוריים, אף אחד מהמעורבים לא טען לליקוי הרמזוריים, ואם משווה היה טוען לליקוי זה היה נבדק. ביקור בזירה ביצעתו אומנם חדשניים אחרים. המסקנות שלי עפ"י עדויות המעורבים. אני מסתכל גם בהודעת הנאשם (ת/3) בשורה 35 שאלתי אותו אם הוא התבבל ונכנס באור אדום והוא לא שלל את זה, אלא אמר שהוא נדר שיכול להיות שה התבבל.

ש. יש לך תע"צ תקינות הרמזוריים של אותן ימים?

ת. בתקופה הרלוונטית לא היינו מחייבים לשימוש תע"צ בכל תיק. ואף אחד לא טען לליקוי ברמזור.

ש. שני הצדדים טוענים לירוק, מדוע לא חשבת לבדוק אם היה ירוק משותף?

ת. יש תקינות רמזוריים שמצויה על כן שאין ירוק משותף.

ש. האם זה נכון שזהו תקנית מתוכננת אך לא אומرت כלום באם היה ליקוי באותו מועד

ת. אני לא יכול להגיד כן או לא. זהה תקנית שככה צרכיים לעבוד הרמזוריים. אם היה ליקוי ומעורבים לא מעלים הטענה ליקוי אז אין סיבה לבדוק את זה.

ש. אתה החלטת שאין צריך בבדיקה תקינות הרמזוריים על ידי מהנדס?

ת. בתקופה של התאונה לא היוו מוחיבים לשים תע"צ בכל תיק של אור אדום. זהה הנחיה של בית המשפט." (עמוד 14 לפרוט' שורות 19-1).

25. אין בידי לקבל טענת ההגנה כי את תקינות מערכת הרמזוריים יכולה המאשימה להוכיח רק באמצעות אישור בדבר העדר תקלות במערכת הרמזוריים במועד הרלוונטי.

כפי שעולה מפסקת בית המשפט העליון ניתן להוכיח את תקינות מערכת הרמזוריים, בראיות שונות ומגוונות.

כך למשל, **ברע"פ יונס** שלעיל - תקינות מערכת הרמזוריים הוכחה באמצעות בדיקה תקופתית חודשית יズמה, בלבד עם רישום לפיו לא נרשמה כל תקללה בשעת התאונה וכן עדות לפיה מערכת הרמזוריים מתוכנתת לעבודה במצב של הבבוב באור צהוב ככל שמתרכשת תקללה של "ירוק צולב".

ברע"פ 3065/19 אהרון אסלן נגד מדינת ישראל (17.06.19) בית משפט קמא קבע כי הוכחה תקינות מערכת הרמזוריים בהסתמך על מספר גורמים: עדות הנהג המערבי, עדות עד הראייה הניטראלי אשר נסע בכיוון הנהג המערבי, עדות בלתי מחייבת של המבוקש אשר לא טען לקיומה של תקללה ברמזוריים, עדות הבוחן אשר הגיע למקום ומצא כי הרמזוריים פועלים כתיקנים ואיש לא טען לאי תקינותם. במקרה שם, לא הוגש אישור בדבר העדר תקלות.

בבית המשפט המחויזי (מרכז) דחה את ערעור המבוקש על הכרעת הדין המרשיעה וקבע כי חרף העדרו של עד אשר ראה את המערער נהג בנגדו לאור האדום וחיף העדר ראיות לאי רישום תקלות במערכת הרמזוריים - הוכחה תקינות מערכת הרמזוריים:

"לא מצאתי כי קיים צורך בחיזוק ראייתי לטענה בדבר תקינות הרמזוריים. ואולם, עיר כי טוב היה לו המשיבה הייתה מצינה תע"צ או דו"ח רישום תקלות לעת האירוע, לעניין תקינות הרמזוריים. עם זאת, במקרה זה המארג הראייתי והתרשומותו של בית המשפט קמא מעודת המערער ושאר העדויות שהובאו בפניו, מספיקות כדי להוכיח כי המערער עבר את העבירות המיחסות לו." (כב' השופטת נ' בכור בעפ"ת (מרכז) 3112-04-18).

כב' הש' קרא, אישר מסקנה זו ובקשה רשות ערעור נדחתה.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 16-06-44164 מדינת ישראל נ' **אחסאן ערabi** (28.07.16) נדון מקרה בו בית משפט השלום זיכה את המשיב מכיוון שהמערערת לא הוכיחה פוזטיבית כי לא היו תקלות במערכת הרמזוריים. במקרה שם, הוגש אישור חברות מנוירה לפיו במועד הרלוונטי לא התקבלו הודעות על תקלות ברמזור ובו צוין כי מערכת הרמזוריים לא נבדקה במועד הרלוונטי או בסמוך לו.

בית המשפט המחויזי הפך החלטה זו וקבע כי לצורך הוכחת תקינות הרמזוריים במקרה זה, די בראיות באשר לדרכ

פעולת הרמזורים על סמך תוכנית רמזורים שהוגשה וממנה נלמד כי כאשר בכיוון אחד דולק א/or ירוק, הרי שכיוון השני חיב לדולק אוור אודם וכן בעדותו של בוחן התנועה שהגיע לזרת האירוע פחות משעה לאחר התרחשות התאונה ובבידיקתו עליה כי הרמזורים פועלם בצורה תקינה וכן באישור חברת מנורה האמור.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 442050-04-16 **לבונה שיכה נ' מדינת ישראל** (16.06.16) נדון מקרה בו בית משפט השלים הרשע המערערת בהתבסס על עדות הבוחן שהגיע למקום התאונה בסמוך להתרחשותה ומתוך כי הרמזורים היו תקנים וכי אין אוור ירוק משותף לשני הנהגים. לא הוגשה תוכנית רמזורים ולא הוגש אישור בדבר העדר תקלות במערכת הרמזורים.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערערת וקבע כי לצורך הוכחת תקינות הרמזרים במקרה שם, די בעדותו של בוחן התנועה שהגיע לזרת האירוע פחות מחצי שעה לאחר התרחשות התאונה ובבידיקתו עליה כי הרמזרים פועלם בצורה תקינה ואין לניהם אוור ירוק משותף.
שם, קבע כב' הש' אמר טובי כדלקמן:

"אין בידי לקבל את טענת המערערת כי שלא הוגשה תוכנית הרמזרים בצומת שבו מדובר, נשמט הבסיס מתחת להרשעתה. תוכנית הרמזרים הינה ראייה אחת בלבד ראיות שניית היה להציג על מנת להוכיח את עובדות כתוב האישום. במקרה זה הגיע בוחן התנועה לזרת האירוע פחות ממחצית השעה לאחר התאונה, בדק את הרמזרים וראה כי הם פועלם בצורה תקינה. הטענה כי יתכן והיתה תקלת ברמזרים, במועד אירועי האירוע, באופן שבשני הרמזרים שהיו בכיוון נסיעתם של שני הנהגים המעורבים דלק אוור ירוק בו זמנית, וכי תקלת זו תוקנה עצמה, הינה טענה ספקולטיבית שלא הוגגה ولو ראיית ראייה על מנת להוכיחה. אילו סבר בכך המערערת כי זה המצב, פתואה בפניו הייתה הדרך להזמין את תוכנית הרמזרים ולאושש את טענת ההגנה שבפיו".

ר' גם ע"פ 5019/19 **דבר חליוה נ' מדינת ישראל** (13/08/20), שם נקבע:

"התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימלית", אלא את הראייה המספקת, ואם אכן הוגנו בפני בית המשפט ראיות המספקות להרשעה - קרי ככל הمبرשות את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר - אין זה משנה האם הייתה המאשימה יכולה להשיג ראייה "טובה" מזאת שהוגנה לבסוף".

26. ככל והנאם רצה להוכיח טענתו לפיה הייתה תקלת במערכת הרמזרים - יכול היה בנסיבות להביא ראיות לביסוס טענתו, בין אם באמצעות証據 נציג החברה המפעילה את מערכת הרמזרים בצומת ובין אם באמצעות הצגת רישום על תקלת במועד הרלוונטי או בכל דרך אחרת.

27. לסייע חלק זה, במקרה שבפני תקינות מערכת הרמזרים הוכחה באמצעות עדויות 2 הנהגים המעורבים, יחד עם עדות הנאשם אשר אישר תקינות הרמזור בכיוונו ובאמצעות תוכנית הרמזרים אשר הוגשה בהסכמה וממנה נלמד כי אין ירוק משותף לשני המופיעים הצלבים.

הנאם לא עמד בנטול הרובץ לפתחו להוכיח טענתו בדבר קיומה של תקלת במערכת הרמזרים

28. מצאתי כי לא די בהעלאת טענה תיאורטיבית ונטולת כל בסיס עובדתי, לפיה הייתה תקלה במערכת הרמזורים ויתרה מכך - תקלה ספציפית בדמות אור "ירוק צולב" לשני המופעים.

לצד הראיות שהובאו לפני, קיימת חזקה עובדתית בדבר תקינות מערכת הרמזורים.

בע"פ 287 פלונית נ' מדינת ישראל (16.06.13) נקבע כי:

"במישור העקרוני, אנו מבקשים להקדים ולדוחות את הטענה שנسبה על כך שיטת העבודה של מערכת הרמזורים בוצמת לא הוכחה כదבי. התביעה הגישה תעודה עובד ציבור הנוגעת לשיטת ההפעלה של הרמזרים וכן הביאה ראיות לכך שלא נרשמו תקלות הנוגעות להפעלה. בנסיבות רגילה, זהה הוכחה ברמה מסוימת לצורך הוכחת תקינותה של מערכת רמזרים. בהעדר אינדיקטיה כלשהי המורה לכיוון ההפוך, ניתן להניח בעניין זה "חזקת תקינות" על בסיס הראיות שהובאו..."

אין בכך כדי לגרוע מכך שנintel הוכחה מוטל על התביעה. אולם, התביעה עמדה בנintel זה, בנסיבות שבן לא היו כל אינדיקטיות לכיוון האخر. לא לモותר לציין בהקשר זה כי בא כוחה של המערכת יתר על האפשרות שעמדת פניו לחזור את עורף התעודה בכל הנוגע למערכת הרמזרים ואף הימנענות זו פועלת במקרה זה לטובת התביעה".

עמד על כך כב' הש' מודרך בת"פ 10-05-42915 מדינת ישראל נ' וינשטיין (23.08.12) (אשר אושר בעניין פלונית לעיל):

"מערכות הרמזרים המנוולות על ידי מערכת שליטה ובקרה מרכזית פועלות משך שנים. אין זו מערכת מדידה (בהבדל מממל"ז או ממא"ל). זו מערכת שעון אלקטרוני. **הניסיין הנכבר (شمגולם גם בעובדה שלא הועל עד הנה טענות ביחס לאמינות מערכות אלה) מקיים חזקה עובדתית בדבר תקינותה. הטיעון מפי הסגנו בעניינו הוא טיעון בעלמא שאינו אפילו ראיית ראייה לסתירה אפשרית במערכת התפעול של הרמזרים בוצמת".**

29. הנאשם כאמור כלל לא טען לתקלה אפשרית - לא בעת חקירותו במשטרת ולא בעדותו בבית המשפט. אפשרות תיאורטיבית זו הועלתה מפי בא כוחו בלבד.

30. לsicום חלק זה - בנסיבות בהן תוכנית הרמזרים הוגשה בהסכמה והגנה לא חלקה על מסקנות הבודחן, לפיהן, אין ירוק משותף לשני המופעים וכי הפרש בין הירוקים עומד על 5 שניות (בין מופע האור הירוק ברמזור הנאשם למופע האור הירוק ברמזור המעורבים) ו-6 שניות (בסדר ההפוך), והנאשם לא טען לתקלה אפשרית - מצאתי כי הנאשם לא עמד בנintel הרובץ לפתחו להוכיח את טענתו בדבר תקלה במערכת הרמזרים ובוואדי שלא תקלה ספציפית של אור ירוק "צולב".

31. באשר לפסיקה אליה הפנתה ההגנה בסיכוןיה, מצאתי כי אינה דומה לעניינו -

במד (מרכז) 18-08-4894 מדינת ישראל נ' הלפר (מיום 9.9.20) זוכתה הנאשמת בנסיבות בהן לא הוגש אישור בדבר תקינות מערכת הרמזרים וכן נקבעו ממצאים מהימנות לטובת הנאשמת ועד הגנה מטעה ומצאי מהימנות

לרעת עדי המאשימה.

בחד (ב"ש) 13-09-1393 **מדינת ישראל נ' דודש** (מיום 17.07.17) זוכה הנאשם בנסיבות בהן לא הוגשה תוכנית רמזוריים, לא הוגש אישור בדבר תקינות מערכת הרמזוריים, לא נחקרו עדי ראייה, לא נתפסה דסקת טכגרף שיכולה היהתה ללמידה על מהירות נסיעת המעוורב ונקבעו ממצאים מהימנות לטובת הנאשם ולטובות מומחה הגנה מטעמו.

סוף דבר

32. שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בקלות ראש שעעה שנכנס לצומת בנגדו לאור האדם ברמזור בכיוונו ובשל כך אראה תאונה בה היו מעורבים הרכב הנאשם ו-2 רכבים נוספים אשר נהיגם נכנסו לצומת בחסות האור היירוק שלך ברמזור בכיוונם.

33. מצאתי את עדויות 2 הנהגים המעוורבים אמינות. עדות הנאשם לא הייתה משכנעת. אני דוחה את טענת הנאשם כי אין ליתן כל משקל לעדויות הנהגים המעוורבים בשל היותם עדים בעלי עניין.

34. המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה להוכיח את תקינות מערכת הרמזוריים.

35. המאשימה אינה נדרשת להוכיח פוזיטיבית כי לא הייתה תקלת במערכת הרמזוריים. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח טענתו בדבר קיומה של תקלת במערכת הרמזוריים, ובפרט תקלת בגיןה דלק או יירוק משותף ברמזוריים בשני הכוונים הצולבים.

36. לאור האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור האדם ברמזור וגרימת תאונות דרכיהם שתוצאתה נזק לרכוש וחבלותגוף לנוהגים.

ניתנה היום, ט"ו בטבת תשפ"ג, 08 נואר 2023, במעמד הצדדים